

Narodna.

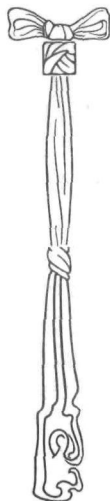
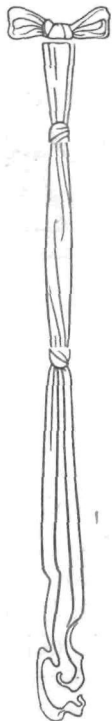
Naročila tožna mat! pticam,
naročila solnca svetlim žarkom,
naročila jadrnim vetrovom:
„Poletite tja na bojno polje,
daleč; daleč tja na bojno polje,
sinu mojemu pozdravov tisoč
in poljubov tisoč izročite!“

Napotili so se solnčni žarki,
odletele ptice brzokrile,
odbrzeli jadrni vetrovi.

Toda vetri so v goráh ostali,
ptice so omagale na poti,
solnčne žarke morje je popilo . . .

Vetri niso videli junaka,
niso ptice s sinom govorile,
ni ga solnce zlato poljubilo.
Nikdar več se k majki ni povrnil . . .

Davorinov.

Jesenska.

Cvetke glavice nagnile
so na črno prst
in umirajo kot fanti
sredi bojnih vrst.

Ptičke že so odletele
daleč v tuji kraj,
nesle fantom so pozdrave,
kmalu pridejo nazaj. . .

Davorinov.

